

PRILOG

ST
RevijaPiše Walter Neno
Neugebauer
Snimila Karmen
Kindy

Zagreb u tim divljim, romantičnim, rokerskim 60-ima nije imao samo svoje velike sastave, poput »Bijelih strijela«, »Crvenih koralja« ili »Mladih/The Mladis«, već i one ne toliko razvikane, popularne grupe, iz kojih su poneki članovi odlaskom u neki veliki band, ipak okušali tu slavu, a poneki i veliko razočaranje.

Moj osobni rokerski karakter ne bi mi dopustio da zaobidem nikoga, pa čak ni sastav koji nije ostavio nikakav tonski ili sličan trag, već samo oduševljavao svoju vjernu publiku, svakoga tjedna na »čagi«!

Dogovorio sam sastanak sa dva moja stara prijatelja Darkom-Gicom Zidarom i Vojkom Sabolovićem, koji

Naš Walter Neno Neugebauer (ex »The Mladis«) u nostalgичnom razgovoru s Darkom Zidarom Gicom i Vojkom Sabolovićem (ex »Uskoci«)

Nostalgичni »Povratak u divlje šezdesete« našeg Waltera Nene Neugebauera, frontmana sastava »Cadillac«, u ovome nastavku donosi priču o »Uskocima«, nekadašnjim »Piratima«, koji su se toliko saživjeli s rock & rollom da su bili spremni za njega podnijeti i najveće žrtve, što potvrđuje i suosnivač benda Darko Zidar Gic:

ZBOG ROCK & ROLLA IMAO SAM VELIKIH

PROBLEMA U ŠKOLI, PONAHLJAO SAM RAZRED, A JEDAN JE MOJ PROFESOR DOBIO ŽIVCANI NAPAD KAD JE SHVATIO KAKAV SAM MARKIRANT!

»Uskoci« su svirali i ispod slike Josipa Broza Tita samo da bi dokazali kako rock & roll nije ekskluzivna tekovina trulog Zapada koji će pokvariti socijalističku mladež

Bili smo ljudi za rock & rollom! Radio Luxemburg i poneka singl-ploča bili su zakon! Sjećam se kad je za vrijeme sata matematike u razred ušao podvornik rekavši mojem profesoru kako me hitno treba direktor škole. Ostao sam zbunjen, no čim sam napustio razred iza ugla me čekao taj »direktor« — moj prijatelj Mikša koji mi je mahao novom pločom Little Richarda! Od sreće je skakao u zrak, a i ja s njim

su u tim ludim 60-ima započeli zajedno muzicirati, jedan od njih dvojice stao je na samom početku, ostavši cijeli svoj život roker u duši, a drugi je »završio« u jednom od kulturnih zagrebačkih bendova!

• Gic, ime »Pirati« vjerojatno je nastalo po izlasku iz kina nakon što ste se oduše-

vili s nekim avanturističkim filmom?

— Nije baš tako burno počelo. Čuj, Mikša i ja išli smo zajedno u kaptolsku školu, paralelni razredi, bili smo ljudi za rock'n'rollom! Radio-Luxemburg i poneka

nastavak na sljedećoj stranici!

nastavak s prethodne stranice

singl-ploča bili su zakon! Te '61, sa izlaskom naših prvih bendova, koje smo redovito slušali i gledali u »Varieteu«, krenula je i naša želja za osnivanjem vlastitog sastava! Sjećam se, za vrijeme sata matematike, u razred je ušao podvornik rekavši dotičnom profesoru, da Darka Zidara hitno treba direktor! I ja sam ostao zbunjen, no čim sam napustio razred, iza ugla je stajao taj »direktor« i mahao najnovijom singl-pločom Little Richarda, od sreće skakao u zrak, a i ja s njim! Znam da su te »furke« današnjoj generaciji nepojmljive, pošto danas možeš gotovo sve jednodavaonici kupiti u prvoj prodavaonici ploča! Nas dvojica bili smo totalni diskofili.

MALI MILIJUNI ROKERA

• Mikša, kak' ga Ti zoveš, bio je, nažalost danas pokojni Fuma, legenda hrvatskog rock'n'rolla!?

— Da, on i Vojko bili su susjedi, a Vojko i njegov brat Duško svirali su na kućnoj terasi, u Novakovoj, Fuma je dečke skontaktiral' i tak' smo se sastali, mi buntovnici!

Vojko: Na toj našoj terasi skupljala se grupa susjeda, jedan od njih bio je i neki Teddy, sve je počelo sa »španjolkama«, akustičnim gitarama. Moram priznati da je prva ozbiljna ideja, da se napravi i pravi sastav potekla od tebe, Gic, a Fuma je izmislio ime — Pirati!

• OK, znači rodio se još jedan V.I.S. — »Pirati«?

Gic: Bilo nas je »mali milijun«, sami gitaristi: Vojko, Fuma, Duško i ja, pridružio nam se i Igor Pirnat-Pomykalo, bio je Duškov školski

ROKERSKI KAPITALI

• Ta dvorana u Banja Luci, nije to bila neka menza?

Gic: — Više kao samoposluga, sve u staklu, pa kad smo se zaštekali u naše jedno jedino pojačalo. »Framus«, to je zvučilo, kao da sviraš u kristalnoj čaši! Paži, raja je sva stajala vani, noseve su prilijepili za staklo i buljili u nas, ko u neko svjetsko čudo! Polagano su počeli ulaziti, al' nitko se nije usudio plesati! Na solo gitaru bio je Igor, koji je svirao u »Sjenama«, pa kad je završio »Na lijepom plavom Dunavu«, valcer za masu, počelo se plesati. Malo pomalo, da bi na kraju nastala prava ludnica!

• Kod vas se mijenjaju bubnjari, gitaristi, pa i klaviristi?

Gic: — Svirali su i pokojni Drezga, pa i Braco Skrinjarić, s Međom Badrićem smo trebali nastupiti na Trgu Republike u Klubu mladih, al' je gaža pukla na sam dan!

Po odlasku klavirista Igora Pernata-Pomykala, u »Uskoke« dolaze dva odlična glazbenika, klavirist i sologitarist, dečki su poslije otišli za Švedsku, a pjevali su odlično Beatlese! Mislim da smo mi i prije vas »Mladih«, pa i prije »Bijelih strijela« izvodili njihove prve svjetske hitove! Skidali su stvari izravno s radija! Pošto je Luxemburg nekoliko puta puštao te stvari na noć klavirist je uspio zapisati note, a gitarist tekstove! Inače je i naš prijatelj Ivica Dukić s još trojicom dečki dolazio k nama na čagu, i nastupali su s nama pjevajući baš Beatlese! Oni, kao kvartet, nisu imali nikakvo ime!

• Sječaš se još imena te četvorice momaka?

Gic: — Osim Dukica, bio je još, danas pokojni, Piljo, kit kaj' je imal među prvima

Vojko: — Cico na solo-gitari i ja kao basist dolazimo ponovno u sastav, no 30. ožujka '64. dolazi do definitivnog raspada »Uskoka«. Brada, bubnjar te Cico i ja sviramo još neko vrijeme zajedno!

Gic: — Ja sam u ono vrijeme imao velike probleme sa školom, baš taj treći razred gimnazije sam repetiral, iako ni tada gotovo pola godine nisam išao u školu! Srijedom, pošto smo svirali od sedam navečer, morao sam šesti sat markirati, a ponekad i peti, pa tako i na kemiji nisam nikada bio! Na kraju godine, kad je trebalo zaključiti ocjene, profesor Tocilj je pročitao sve redom, osim mene.

Čuj, ja sam ga uredno zapitao što je sa mnom, a on kad je skužil da ja nisam hospitant već — markirant, dobio je živčani napad i uvalio mi kristalno čistu »toljagu«! Pa ja nisam imao nikakove ocjene čitavo polugodište. Iako je cijeli razred moljaka da se smiluje, i da me pak pita, bio je neumoljiv!

ZAFRKANTSKI ROCK & ROLL

• I tako prestaje jedna rockerska karijera, prerano?

Gic: — Da! Te 1964. trebao sam s »Robotima«, s kojima je tada pjevao Toni Studenny, ići za Austriju, no ja sam izabrao školu, koju sam kasnije putem večernjih ispita završio, a umjesto mene išao je Ivica Percel! Odmah sam prodao gitaru, jer inače igurno ne bih prestao s glazbom, a Marijana, bubnjara »Robota« osobno sam odveo do mogea prijatelja Percla, i tako ih spojio za daljnju suradnju! Sjećam se

kolega, u svojstvu klavirista, a bubnjeve je drapal Duško—Brada Sekulić. Fuma je sviral bas na običnoj gitari, koja je imala četiri žice — ko pravi bas!

Vojko: Jednom je Fumić i dofurao na probu bas-gitaru posudil' ju je od Truloga, basista »Bezimenih«! U to čudo smo buljili dobrih pola sata! Najveći problem bili su instrumenti koje nisi mogao ni kupiti i da si imao lovu!

• 18. ožujka '63, svirali ste s nama »Kristalima«, uz »Atome«, »Meteore«, »Mlade« (!), »Crvene đavole« (!) i Studentski jazz-orkestar u »Varieteu« i to na dva koncerta »Vedrih nota« uz konferansu neuništivog g. Vikyja Glovackog. Vaš prvi javni nastup?

Gic: — Prvi ozbiljan nastup! Prije toga svirali smo u Kaptolskoj školi, pa u Mesničkoj, u nekoj »šlafuf«-dvorani, pa u Muzičkoj školi »Pavao Markovac«, na Trgu žrtava fašizma... Na saksofonu nam se pridružuje i Mladen-Deni Kodrić, koji se upravo preselio u Zagreb iz — Australije!

Poslije toga nastupa u »Varieteu« sviramo i na jednoj mjesečnoj gaži, uletavamo u »Dverce«, na čagu, i to svaki tjedan. Tu je krenulo uzbrdo, kak' bi planinari rekli!

• Prije samog »Varietea« svirali ste kao predgrupa tada jako popularnim »Sjenama« na nekoj maturnoj zabavi. Za Vas to veće nije bilo zabavno?

Gic: — Mi se u to vrijeme još nismo dobro kužili u pojačala. Oni su odsvirali svoj set, zgasili pojačala, i poslali nas na pozornicu, svirati. Oni su nestali iza bine na cugu, a mi na toj velikoj pozornici Studentskog centra osjećali smo se jadno i posrano. Bio je pravi kaos, za nas neopisivo razočaranje! Jesu li nas namjerno sjebale velike »Sjene«? Ne znam, nemrem baš tvrditi.

Već sljedećeg dana ponovno smo svirali s njima na matineji »Prvi pljesak« u

OSOBNNA KARTA BENDA

Godina osnutka: 1962.

Osnivači sastava: Darko-Gic Zidar, ritamgit., Zlatko-Fuma Mikšić basgit., Vojko Sabolović, sologit., Duško-Dule Sabolović, ritamg., Mladen-Deni Kodrić, sax, Igor Pirnat-Pomykalo, klavir, Duško-Brada Sekulić, bubnjevi.

U sastavu još sviraju neko duže razdoblje: Red Rudi(!) basgit., Vlado-Cico Cepetić, sologit.

»Varieteu«, i tu smo prošli fantastično! Pojačala su bila uštekana, sve je funkcioniralo!

Mi smo bili u prosjeku najmlađi sastav u Hrvatskoj, puni snage i volje! Fuma je taj svoj bas svirao preko radio-aparata, a na tavanu je našel' neki stari zvučnik, kojega je priključio na radio!

Bili smo i prgavi, svi redom, svadali se zbog koje-kakvih sitnica, a Fuma i Vojko su u svemu prednjačili, pa i u tim međusobnim natezanjima, kao npr. gdje bu ko na pozornici stajal, i slične, sitne gluposti!

BRUT VOJKO

Svirali ste pretežno instrumentalnu glazbu?

Gic: — Shadowse, ali i reperu Johnny & the Hurricanes! Deni je imao baš taj ton na saksu!

U »Dvercima« smo imali i neke orgulje na mihaj! Pomykalo je imao stalni osjećaj da vozi bicikl! Naporna šljaka.

• I ja sam znao ponekad navratiti na vaše svirke, pa sam i sam primijetio da su se članovi mjenjali?

Gic: — Kao prvi »Pirate« je napustio Duško-Dule Sabolović, kao višak ritam sekcije. Kako su Fumić i Vojko sve više zaoštravali svoje svadice, tako se jedne večeri dogodilo da Fuma nije došao na gažu! Odsvirali smo nekoliko stvari bez ba-

Raspad »Uskoka«: 30. travnja 1964.

Čime se bave danas: g. Zidar je privatni poduzetnik kao i g. V. Sabolović, g. D. Sabolović je znanstveni djelatnik na fakultetu, g. Kodrić je profesor glazbe u Splitu, na školi, g. Pomykalo živi u Beču, bavi se starom glazbom (još starijom od rock'n'rolla), Duško-Brada Sekulić je direktor na Filozofskom fakultetu, a g. Cepetić bavi se fotografiranjem, slobozna profesija.

SVIRKA POD PRISILOM

• Gic, Vi ste i silom prilika promijenili ime?

Gic: — Viky Glovacki nas je na jednom nastupu u »Varieteu« jednostavno prekrstio u »Uskoke«, domaće »Pirate«. Prvi je njegov prijedlog bio da se nazovemo »Koralji«, no to je utrapio »Crvenim davalima«, čije je ime bilo isto tako nedostojno!

• Tijekom sljedećih mjeseci, po odlasku nekih od osnivača »Pirata«, tj. »Uskoka«, imas li Ti osjećaj da to više nije bilo to?

Gic: — »Feeling« Te ne vara. To kao da više nije bio pravi bend, svirali smo manje-više da bismo držali gažu u »Dvercima«! Svirali smo i izvan Zagreba, u Banja Luci, tam' su nas gledali 'ko da smo došli s Marsa! Još jedan od bisera, sjećam se da smo bili angažirani za nastup na nekoj vatrogasnoj zabavi! Sviralo se u vatrogasnom domu koji još nije imao ni prozore, krov su završili toga jutra! Kad su skužili da mi ne funkcioniramo bez struje, onda su je kablom dovukli iz susjedne kuće! Svirka je bila cijelu noć, ponavljali smo se do besvijesti, jer su se muži dobro »našvasali«, pa je moglo biti svega da nismo pristali na ponudu koju nismo mogli odbiti!

sa, a onda sam ja nazvao stan obitelji Mikšić u Vlaškoj i nakon kraćeg razgovora shvatio da je Fuma odlučio ne doći! Nastala je panika! Ja sam imao kod sebe imenik s mnogo telefonskih brojeva svih glazbenika, pa sam tako nazvao basista Red Rudija, koji je brzinom munje, i to s bas pojačalom, koje je furao na niskim dječjim kolicama, dojurio s Kvatrića (Kvaternikov trg), uredno se uštekao i svirao to veće s nama bez greške!

Držali smo tu gažu »Dverce«, svirali u »Varieteu«, prolazili su dani, tjedni, dok nas nije i Vojko napustio!

• Pa zar i Ti sine Vojko-Brute Saboloviću?

Vojko: — Ja sam uredno najavio moj odlazak!

Gic: — Tjedan dana, dosta kratko, no Deni i ja smo podijelili sola, probali smo taj tjedan svaki dan. Jasno, Vojko je došao na sljedeću gažu, stao se u prvi red, a mi — sviramo najnormalnije, kao da se ništa nije dogodilo! Vojkova mama je već sljedeće jutro nazvala mamu Pomykalo, pa se izjadal da je Vojko patio tu noć od nesanicke, da mu je bilo jako slabo!

Vojko: — Mladost-ludost! Sve je to bio rock'n'roll!

• Gic, i Vojka ste opet uzeli u sastav?

Gic: — Ne! Došao je novi solist, Vlado-Cico Cepetić! Bilo nam je žal, bili smo i povrijeđeni, da nas je samo tako napustio!

poduži »zurak«! Pa i ja sam nosio uvijek duže lasi, pošto mi kratke nikak nisu stajale!

KONAC KARIJERE

• Osim te stalne »čage« srijedom u »Dvercima«, znam da ste svirali na još jednoj popularnoj, pučkoj čagi!

Gic: — Misliš na »Fijaker« u Fijanovoj ulici, gdje su svirale i »Jutarnje zvijezde«? Vidiš, to sam čisto zaboravil'!

• Postoje li barem kakove radijske snimke »Uskoka«?

Gic: — Nažalost, ne, ali postoji i razlog zašto je tako! Jedan od iznajmljivača razglasla tada u Zagrebu bio je G. Srećko Orlić, koji je bio ujedno i snimatelj na Radio-Zagrebu. Kako mi nikada nismo iznajmili njegov razglas, mislim da nas nije previše volio! Sjećam se da smo trebali snimiti nešto za radio, no nismo uspjeli, jer je navodno naš saksofonist bio raštiman, i imao kriviti ton, kako nam je to g. Orlić pokušao objasniti! Skužili smo da nas ne »puši«, pa smo se elegantno povukli. Šteta!

• A nije »štigal« i na gitarista?

Gic: — Točno! Čuj, znam da ni »Bezimeni« nisu uspjeli ništa tonski zabilježiti, jer navodno je i Mamut (sakser) bio g. Orliću prenikzak. A zna se da ni oni nisu rabili njegov razglas! Bile su to igre bez granica — već onda stari moj!

Za mene su »Bezimeni« u ono vrijeme bili najbolji sastav, iako su »Strelci« bili najpopularniji, al' oni su »pičili« baš taj autentični rock'n'roll s puno jaja!

• »Uskoci« završavaju svoju karijeru koje godine?

Gic: — U proljeće 1964! Mimi, klavirist i Boris, gitarist odlaze u Švedsku..

• Druga rokarska karijera tada tek započinje, zar ne Vojko?

Vojko: — Tako bi se moglo reći! Nego, u tom razdoblju, kad sam ja »pauzirao« u »Piratima«, »skontali« smo se Ico Mikšić i ja, pa smo napravili zafrkantski bend, u kojemu je s nama dvojicom još i funkcionirao Icecom sušjed Dubravko Cvikl, pa smo mi u tom triju imali dvije gitare i nazovimo bubnjeve, iz preuređenih kutija! Mi smo odmah htjeli biti jako originalni, pa smo orguljaške stvari preuređivali za gitarsku svirku; sjećam se da smo svirali poznatu orguljašku stvar »Telstar«! Jasno da smo i mi uredno »skidali« Hank Marvinina!

Čuj, mi smo imali velike planove, nazvali smo se »Linda«, sanjali o velikoj karijeri, no ostalo je na snovima, barem kaj se »Linde« tiče! Pa i danas, nakon toliko godina, kad se Ico Mikšić (»Zlatni akordi«) i ja sretne-mo, znamo se na račun »Linde« našaliti!

• Po raspadu »Pirata/Uskoka«, Ti stvaras novu grupu, sastav »Ehosi«, te 1964.? Vojko: — Možda moje najdraže glazbeno razdoblje!

Gic: — Iako nismo imali nekog »zabežoniranog« vokalnog solista u našem sastavu, svejedno bih htio nabrojiti neke dečke koji su hrabro pjevali uz nas, poput Miljenka—Pure Kodžića, pa Emira Altica, koji je bio naš prvi pravi rock'n'rollski znalac, a snimio je i »24.000 poljubaca«, tada veliki hit Adriana Cellentana. Pazi, sad buš se na tri slova sel' kad Ti spomenem još jedno ime, tada potpuno nepoznati Dubrovčanin, koji je s nama drapal rock'n'rolle na talijanskom jeziku — Ibrica Jusić!